

PRANEŠIMAS IŠ ROMOS

KENČIANTI, BET NENUGALĖTA

Lietuvių vyskupai, kunigai ir pasauliečiai pas Šv. Tėvą Joną-Paulių II – Pastarojo sveikinimai bei linkėjimai, perduoti per Vatikano radiją – Kun. Alf. Svarinsko įteiktos dovanos iš Lietuvos ir Sibiro.

Š.m. spalio 6, ketvirtadienį (1988. X.6), po vidudienio popiežius Jonas Paulius II specialioje audiencijoje priėmė atradienį konsekruotą lietuvių arkivyskupą Audrij Bačkį, jo artimuosius ir bičiulius drauge su Romoje šiomis dienomis vykusio Lietuvių katalikų mokslo akademijos XIV-ojo visuotinio suvažiavimo dalyviais. Audiencijoje dalyvavo arkivyskupo Bačkio tėvai, ministeris Stasys Bačkis ir Ona Bačkienė-Galvydaitė, atvykę iš Vašingtono, brolis Ričardas su šeima iš Paryžiaus. Tarp audiencijos dalyvių taip pat buvo iš Lietuvos atvykę du vyskupai – Vilniaus arkivyskupijos apaštalinis administratorius vyskupas tremtinys Julijonas Steponavičius, Kauno arkivyskupijos ir Viikaviškio vyskupijos apaštalinis administratorius vyskupas Juozas Preikšas, du užsienio lietuvių vyskupai – vyskupas Paulius Baltakis ir vyskupas Antanas Deksnys, buvęs ilgametis sąžinės kalinys kunigas Alfonsas Svarinskas, Lietuvos vyskupas į Romą atlydėjęs kunigai Vaclovas Aliulis ir Jonas Grigaitis, Romos lietuvių bendruomenės nariai.

Šventasis Tėvas ilgesniu žodžiu pasveikino arkivyskupa Bačkį, jo artimuosius, lietuvius vyskopus ir katalikų mokslo akademijos suvažiavimo dalyvius.

“Man yra malonu šiandien čia priimti visus asmenis, artimuosius ir bičiulius, susibūrusius aplink arkivyskupą Bačkį ryšium su vyskupystės šventimais, kuriuos su džiaugsmu jam suteikiau švento Pranciškaus šventės dieną. Ypatingu būdu sveikinu naujojo arkivyskupo tėvus ir kitus artimuosius: jūs atidavėt Bažnyčiai savo sūnų ir Bažnyčia jums yra dėkinga už šią dovaną, liudijančią tikėjimo ir meilės dvasią, kuria besiremami sukūrėt savo šeimą.

Šiame susitikime taip pat dalyvauja nemažai lietuvių, kuriuos labai nuoširdžiai sveikinu. Du man brangūs vyskupai šia iškilminga proga yra atvykę iš jūsų tėvynės tai garbingasis vyskupas Steponavičius, čia esantis po daugelio kančios kupinų metų, ir vyskupas

Lietuvos trispalvė demonstracijoje prie Ignalinos jėgainės

Preikšas, atstovaujantis Lietuvos vyskupų konferencijai. Jiem pavedu pasveikinti visą Lietuvą, kurią nuolat prisimenu mintyse ir maldoje. Sveikinu taip pat vyskupą Baltakį, kuriam yra pavesta emigracijos sielovada, jo garbingąjį pirmtaką vyskupą Deksnį ir Lietuvių katalikų mokslo akademijos narius, šiomis dienomis Romoje dalyvaujančius savo suvažiavime. Jūs, broliai ir sesės lietuviai pagrįstai didžiuojatės savo tautiečio pakėlimu į vyskopus: Lietuva, prieš šešis šimtmečius priimto katalikiško krikšto sustiprinta, nesiliauja davusi Bažnyčiai didelių dvasinių turtų. Esu įsitikinęs, kad ir dabartinė proga jus visus paskatins iš naujo paliudyti savo dosnią ištikimybę ir meilę Kristui ir jo Bažnyčiai”.

Arkiv. Bačkio misija

Kreipdamasis į arkivyskupo Bačkio artimuosius ir bičiulius, popiežius labai šiltais žodžiais priminė savo artimo bendradarbio pastaraisiais metais dosnią, u-

lią ir ištikimą tarnybą. Arkivyskupas Bačkis dabar šią tarnybą tęs kaip apaštalinis nuncijus Olandijoje. Esu tikras, kad jūs visi jį paremsite ir stiprinsite savo maldomis šiame naujame jo svarbios misijos tarpsnyje. Pasirinkdamas vyskupišką šūkį “Sub tuum presidium” arkivyskupas Bačkis paveda savo tarnybą, dar daugiau – savo kaip kunigo ir vyskupo gyvenimą Marijos globai. Drauge su juo ir mes visi maldaujame dangiškąją Dievo Motiną, kad globotų jo misiją, jo šeimą ir visą Lietuvos Bažnyčią”.

Kun. Svarinsko žodis

Po audiencijos Vatikano radijo studijoje apsilankė kun. Alfonsas Svarinskas, kuris maloniai sutiko pasidalinti įspūdžiais apie lietuvių susitikimą su Šv. Tėvu.

“Aš šiandien sutikau popiežių jau trečią kartą ir perdaviau lietuvių politinių kalinių išsaugotą, prieš 40 metų padarytą iš duonos rožančių ir mažą medinį kryželį, kurį nešiojau ant kaklo. Lenkų kal-

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz\$.4.500,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz\$.10.000,00

Užuojautos, Sveikdinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrais

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija netaisako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti **FRANČESCO GAVENAS** ar **PETRAS RUKŠYS** vardu.

Rua Juventus, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz\$.150,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz\$.7.000,00

molami už skilties (Coluna) centimetrais Cz\$.350,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti **FRANČESCO GAVENAS** ar **PETRAS RUKŠYS** vardu.

bu. paaiškinau: "Šventasis Tėve, šis iš duonos prieš 40 metų padarytas lietuvių katalikų rožančius iudija, kad tada duonos buvo nedaug, bet tikėjimas buvo labai stiprus. Kryželi lagery, nors buvo labai griežtai draudžiama, išnešiojau visus paskutiniuosius metus, išsaugojau ir atvežiau į Romą". Popiežius padėkojo ir pasakė: "Mes dar susitiksime".

Tai buvo laimės ir džiaugsmo diena visiems dalyvavusiems lietuviams. Popiežius parodė ir rodo daug širdies Lietuvai, gerai supranta Lietuvos reikalus ir kovą už Dievą, Bažnyčią, ir Tėvybę.

Arkivyskupas Audrys-Juozas Bačkis, dirbdamas aukštose psreigose Vatikane, taip pat daug padėjo ir padeda popiežiui gerai suprasti Lietuvos Bažnyčios reikalus, o tai yra mūsų visų laimė.

Savo konsekracijos išvakarėse, prel. Audrys-Juozas Bačkis paprašė mane, kad drauge su jo šeimos nariais įteikčiau popiežiui dovaną. Vos atsiklaupus ant aitoriaus laiptų, Šv. Tėvas Jonas-Paulius II man pasakė: 'Kunige Svarinskai, kiek tu iškentėjai, kiek tu iškentėjai...' Tada aš ienkiškai atsakiau: "Tai Aušros Vartų Motinos paveikslas, dovana Katalikų Bažnyčios Lietuvoje, Bažnyčios kenčiančios, bet nenugaiėtos. Šventasis Tėve, Lietuva širdingai dėkoja už kardinolą; Šventasis Tėve, Lietuva prašo laiminti ištikimą vyskupą Julijoną Stepovičių; Šventasis Tėve, laimink Lietuvą. Tada Šv. Tėvas atsikėlė ir pabučiavo mane į abu skruostus, aš gi du kartus pabučiavau Šv. Tėvui ranką. Visa publika plojo. Melskimės Dievą popiežiui Jonui Pauliui II ir arkivyskupui Audriui-Juozui Bačkui gausios Dievo palaimos ir iigiausių metų".

"Tėviškės Žiburiai"

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 1º and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

PABALTIEČIU PASITARIMAS RYGOJE KONSTITUCIJOS PATAISŲ KLAUSIMU

(New Yorkas, 1988 lapkričio 10. LIC) Praeitą mėnesį pasiūlytas Sovietų Sąjungos konstitucijos pataisų projektas yra sukėles nemažai kontroversijos Lietuvoje, Latvijoje ir ypač Estijoje.

Antradienį, lapkričio 8 d., Rygoje susirinko pabaltiečiai aptarti bendrų priemonių, kurių imtis, kad pataisos, kurios įtvirtina tam tikrą rinkiminę nelygybę ir apriboja arba gal net visiškai panaikina respublikų teisę išstoti iš Sovietų Sąjungos, nebūtų priimtoms. Anot teisininko Kazimiero Motiekos, Sąjūdžio tarybos nario, su kuriuo susisiekė Lietuvių Informacijos Centras, "Konstitucijos pataisų ir papildymų projektai yra mums visiškai nepriimtini, ... daug blogesni negu iki šiol buvusioj Brežnevo konstitucijoj... Todėl jie net ir nesvarstytini..."

Pabaltiečių pasitarime Rašytojų namuose Rygoje dalyvavo šeši atstovai iš Estijos liaudies fronto, apie penkiolika atstovų iš Latvijos liaudies fronto ir dvylika iš Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio, jų tarpe: muzikologas Vytautas Landsbergis, filosofas Arvydas Juozaitis, ekonomistas Alvydas Medaiinskas, filosofas Romualdas Ozolas, ekonomistas akademikas Antanas Buračas, rašytojas-vertėjas Virgilijus Čepaitis, ekologas-fizikas Zigmąs Vaišvilia, filosofas Bronius Kuzmickas, teisininkas Juozas Bulovas, kompozitorius Julius Juzeliūnas, teisininkas Kazimieras Motieka. Pasitarimo dalyviai patvirtino kelis dokumentus, kurių du tekstus pateikiame.

Kreipimasis į TSRS Aukščiausiąją Tarybą ir sąjunginių respublikų aukščiausiasias tarybas

Paskelbti įstatymų projektai dėl TSRS Konstitucijos (pagrindinio įstatymo) pakeitimų ir papildymų, bei dėl TSRS liaudies deputatų tarybos rinkimų, parengti nedalyvaujant sąjunginių respublikų aukščiausiosiosiosios taryboms akivaizdžiai prieštarauja TSKP 19-tos sąjunginės partinės konferencijos rezoliucijoms.

Užuot plėtojus liaudies savivaldą, numatoma dar labiau atitolinti valstybinę valdžią nuo liaudies, stiprinti vaistybės aparato absoliučią galybę. Užuot decentralizavus valdžią, dar labiau stiprinama centralizacija. Užuot demokratizavus rinkimų sistemą, atsisakoma visuotinai pripažintų rinkimų teisės principų, visuotinių, lygiateisių ir tiesioginių rinkimų. Užuot išplėtus sąjunginių respublikų teises, numatoma sukurti unitarinę vaistybę ir visiškai atimti iš respublikų valstybinio suvereniteto garantijas.

Atsižvelgdami į nurodytus motyvus ir tai, kad stokojama viešumo, kad faktiškai nėra visaliaudinio minėtų projektų svarstymo išvadų, taip pat dėl to, kad šių įstatymų priėmimas gaili turėti nenumatomų padarinių sąjunginėse respublikose, gaili pakirsti TSRS prestižą ir yra pražūtingas persitvarkymo procesui, raginame: pripažinti, kad minėti įstatymų projektai negaili būti TSRS Konstitucijos pakeitimų pagrindu ir turi būti visiškai atmesti, naują TSRS Konstitucijos pakeitimų pagrindu ir turi būti visiškai atmesti; naują TSRS konstitucinę sąrangą turi parengti Konstitucinė komisija, sudaryta pariteto pagrindu iš visų sąjunginių respublikų atstovų, peržiūrėjus ir priėmus sąjunginių respublikų konstitucijas.

Kreipimasis priimtas Estijos liaudies fronto, Latvijos liaudies fronto, Latvijos liaudies fronto ir Lietuvos persitvarkymo sąjūdžio atstovų koordinaciniame pasitarime.

Pasirašo: Estijos liaudies fronto Vaidyba, Latvijos liaudies fronto Valdyba ir Lietuvos persitvarkymo sąjūdžio Seimo Taryba.

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tlek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kloškų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

JUNGTI LIETUVOS IR IŠEIVIJOS JĖGAS

Iševijoje veikiančių Lietuvos laisvės lygos atstovų kreipimasis į lietuvius ir kitų tautybių žmones

Spaudoje buvo paskelbta, kad jau 10 metų tėvynėje aktyviai veikianti ir pagrindines pilnai patriotines rezistencijos pajėgas atstovaujanti Lietuvos laisvės lyga (LLL) savo 1988.VII.3 programiniu dokumentu kreipėsi į JAV-se gyvenantį vieną šios lygos kūrėjų — dr. Statkevičių Algirdą ir prašė sudaryti Lietuvos laisvės lygos tarybą bei atstovauti lygai užsienyje.

Šis prašymas neliko neišgirstas: LLL užsienio atstovų branduolį sudaro šie asmenys: dr. Ėringis Kazys, dr. Skuodis Vytautas ir dr. Statkevičius Algirdas.

Pagrindinis LLL tikslas yra siekti valstybinės Lietuvos nepriklausomybės ir lietuvių tautos suverenumo bei pilno žmogaus teisių atstatymo.

Be jokios išimties kiekvieną šio tikslo siekiantį patriotą — savosios tautos teisių gynėją — rusiškieji okupantai ir vietiniai jų kolaborantai visados apšaukia nacionalistu. Mat šis žodis ten yra įgavęs keiksmožodžio reikšmę. Jis sovietinėje enciklopedijoje apibrėžiamas taip:

“Nacionalizmas — tai veikla turinti tikslą iškelti savo tautą ir tautybę virš kitų tautų, skelbia neapykantą kitoms tautoms ir paneigia jų teigiamąsias puses. Nacionalistas — tai nacionalizmo šalininkas, pasekėjas, nacionalizmo idėjų skleidėjas”.

Šovinizmo apibrėžimas Sovietų Sąjungos yra toks: “Šovinizmas — tai kraštutinis nacionalizmo pasireiškimas; jam būdinga perdėtas savosios tautos išaukštinimas ir kitų tautų niekinimas bei žeminimas”. (“Slovar mieždunarsdnich slov” 1985, p. 476).

Sovietinio tipo totalizmo pradininkas Leninas į nacionalizmą bei šovinizmą žvelgė visai kitaip negu tariami dabartiniai jo pasekėjai. Jis rašė:

“Atsižvelgiant į tai, kad nacionalizmo liekanos yra savotiška savignyos forma prieš rusiškąjį šovinizmą, tai

ryžtinga kova su rusiškuoju šovinizmu yra pati geriausia priemonė nacionalizmo liekanų likvidavimui”. (Leninas, Raštai, Vilnius, 1978 m. 335.).

Tačiau kaip tik tai tos ryžtingos kovos prieš rusiškąjį šovinizmą iš rusų patriotų pusės per visus 71 metus Sovietų Sąjungoje ir nebuvo. Vietoje to buvo negailėstingiausiai kovojama su nerusų tautybių tariamu nacionalizmu, kuris tikrumoje yra patriotizmas ir visai neturi tikslo išaukštinti savo tautybę, neapkęsti kitų tautų ar neigti tai, kas kitose tautose yra teigiama.

Ir dabartyje plačiausiai ir garsiausiai skelbiant, kad nacionalinio klausimo sprendime einama leniniu keiiu. Tai netiesa: einama prieš Lenina. Pvz. nedžiugina mūsų tai, kad M. Gorbačiovas, 1987.II.19 lankydamasis Rygoje, patriotinius iševijų iš Lietuvos, Latvijos ir Estijos pasisakymus prilygino šunų lojimui, o juos pačius pavadino “reakciniais emigrantais”.

Mes manome, jog tai nėra pats geriausias būdas spręsti nacionalinį klausimą, taip pritvinkusį kolonijinėje sovietų imperijoje.

Ir jeigu kitų pavergtų tautybių, gyvenančių Sovietų Sąjungos teritorijoje, žmonės nekenčia rusų, tai tik tai kaip okupantų, neapkenčia jų kaip amoralizmo skleidėjų ir spaudos bei nežmoniškumo praktikuotojų, kaip jų tėvynių skriaudikų ir tautinės kultūros užgniauzėjų, tačiau niekad neniekina jų kaip tautos.

Kitų Sovietų Sąjungoje, gyvenančių tautybių žmonės visados buvo ir yra geri draugai su visais tais rusų tautos žmonėmis, kurie supranta, kad nacionalines kitų tautų teises visados būtina gerbti lygiai taip, kaip nacionalines savosios tautos teises. Priešingu atveju neįmanomas tarptautinis bei tarpvalstybinis teisingumas ir garbinga taika, neįmanomas užtikrintas žmonijos egzistencijos pratęsimas termobranduolinėje epochoje, kūrimas kultūros, turinčios visapusišką sveiko socialinio stereotipo esmę.

Rusijos imperijoje esančių per 100

● Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

pavergtų tautų išlaisvinimo klausimas yra pats pagrindinis klausimas — problemų problema. Be sėkmingo išsprendimo neįmanoma sėkmingai spręsti nei dorovinės — kultūrinės, nei socialinės — religinės, nei ekonominės — demokratinės problemos. Pvz. demokratija, kokia ji yra Vakarų valstybėse, sovietinėje imperijoje yra iš principo negalima. Visų per 100 Sovietų Sąjungoje vergaujančių tautų šviesieji protai bent kiek laisvesnį demokratijos pasireiškimą visų pirma panaudoja savo pagrindinio patriotizmo siekimo reikalui — valstybinio tautos suverenumo bei laisvių atstatymo reikalui. O rusiškieji šovinstai yra kietai užsibrėžę — nė vienai iš savo vergovėje laikomų tautų niekad to neliesti.

Štai kodėl Demokratija, rašoma iš didžiosios raidės, sovietų kolonijinėje imperijoje yra visiems laikams užrakinta nacionalinės vergovės raktu. Ir dabartyje — gorbačiovinio persitvarkymo metu — apie demokratiją nors ir labai daug kalbama, tačiau jai leidžiama vien tik tai vergovei pagražinti skirta demokratinė — fasadinė funkcija.

ŠYPSENAS

Rusijoje buvo iš centro į provinciją pasiųsta komisija ištirti, kodėl kai kurie kolūkiai duoda tokį mažą deriū. Viename kolūkyje komisija prašė nurodyti, kuris čia yra didžiausias tinginys. Kai jis buvo surastas, komisija ėmė gąsdinti kad, jėgu jis nepasitaisys, bus keletai metų išsiųstas į Sibirą.

— Bet ar ne geriau būtų mane išsiųsti į Ameriką, — prašėsi kaltinamasis — juk visa mūsų spauda rašo, kad Amerika yra pati biogičiausia šalis pasaulyje...

Matematikos studentas klausia savo kamarario draugą:

— Kur dingio mano marškiniai?

Kamarario draugas:

— Šeimininkė prašė surinkti visus vartotus marškinus išskaibti, tai jai padaviau ir tavo marškinus.

— Tai baisiausias meškos patarnavimas. — sušuko studentas. — Juk aš turiu šiandien laikyti egzaminus ir ant rankogalių buvau užsirašęs svarbiausias matematikos formules.

COMERCIAL SUEIKAS LTDA.

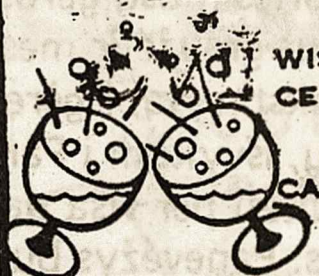
BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Jonas Silickas

PRISIMINIMAS

(Tęsinys iš praeito numerio)

Jau temstant mes išbėgom į plātų vieškelį, kuriuo traukėsi rusų kariuomenės dalis. Šimoliūnas ėjo pirmas, aš paskui jį, o Druceika pradėjo atsilikti ir prašė mus verkdamas jo nepalikti. Jis labai mus pykino, bet mes jo nepalikom vieno. Tuo tarpu visai sutemo ir mes buvom visi trys tiek pavargę, kad toliau eiti negalėjom. Mūsų laimei, pamatėm šalia kelio trobesius – atrodė mažas dvarelis, per langus nebuvo matyti jokios šviesos, atrodė kad nėra gyventojų. Mes pasibeldėm prie durų ir mum atsiliepė moteriškas balsas. Mes paaškinom kas mes esam ir prašėm mus įleisti, arba mes išlaušim duris. Galų gale po ilgų derybų moterėlė drebanči iš baimės atidarė mums duris. Mes įėjė į salioną įkritom į minkštas sofas ir prašėm mum duoti vandens. Moterėlė, matydama mus suvargusius, nustojo baimės ir atnešė mum šiltos arbatos. Atsigavę, mes pradėjom kalbėti. Paašėkėjo, kad mes esam 20 kilm. nuo Pakruojaus. Po kiek laiko atsirado ir kita, jaunesnė mergaitė. Jos pakvietė mus į valgomąjį, kur jau buvo užkaistas samavoras ir stalas padengtas, pilnas visokių skanių valgių: rūkytų kumpių, dešrų, sūrių ir konfitūrų. Jos pasakojo, kad dvaro savininkai susidėję į vežimą, kas reikalinga, išvyko anksti rytą nepranešę kur, o jas paliko saugoti dvarą. Jos bijojo, kad kiekvienu momentu gali įsiveržti rusų bėgantys kareiviai ir tada jos gali būt sunaikintos; vokiečių jos nebijojo. Po vakarienės jos nuvedė mus į ponų miegamus ir mes įkritom į minkštas lovas; mes buvom tiek pavargę, kad nebijojom vokiečių. Miegojom iki pat ryto kol saulė pasikėlė aukštai. Atsikėlė ėjom žiūrėti kas darosi lauke ir kur mes esam. Buvo gražus saulėtas rytas, vieškelis buvo tuščias, nesimatė rusų kareivių. Mes nutarėm eiti toliau. Tuo tarpu dvi vargšės moterėlės prašė jų vienu nepalikti. Jos patarė mum pakinkyti dvaro arklius į vežimą ir kartu su jomis važiuoti. Mes taip ir padarėm. Kol mes kinkėm arklius, trys vokiečių raiteliai su žibančiom kepurėm pasirodė pagal mišką ir žiūrėjo per žiūronus vieškelio link, bet tuojaus pasitraukė vėl į mišką.

JONAS SILICKAS Sr.

Moterėlės susidėjo savo daiktus į vežimą ir mes išvažiavom Pakruojaus link. Pravažiavę Pakruojų mes išsiskyrėm. Aš ir Druceika ėjom pėsti į Joniškėlį, o Šimoliūnas norėjo pasiekti Rygą ir su vežimu pasukė Linkuvos kryptimi. Kur jis dėjo vežimą ir tas dvi moteris, man neteko sužinoti.

Tuo tarpu rusų karo jėgos vokiečių puolimą atmušė ir vokiečiai grįžo atgal į savo senus apkasus už Šiaulius, apie Kuršėnus. Aš, trumpą laiką pabuvęs tėvų ūkyje netoli Joniškėlio, išvykau į Panevėžį, ir įstojau į rusų žemės ūkio ministerijos organizuotą kursą, susipažinti su ūkio mašinų konstrukcija. Viskas ėjo gerai, bet vieną liuosą sekmadienį, aš su vienu Panevėžio realinės mokyklos mokiniu nutarėm aplankyti mano Joniškėlio žemės ūkio mokyklos draugo tėvus, kurie gyveno maždaug 8 kilm. nuo Panevėžio pagal gelžkelį, netoli Labos stoties. Jų sūnus Robertas Banevičius buvo įstojęs savanoriu į rusų kariuomenę ir man rūpėjo sužinoti kaip jam einasi; buvo gražus saulėtas rytas, mes ėjom vieškeliu pagal gelžkelį Labos stoties link. Po valandos laiko sutikom daug vokiečių belaisvių, jų buvo daugiau tūkstančio, juos lydėjo rusų kareiviai. Įspūdis buvo liūdnas: jie buvo labai suvargę, apnešti žemių, ir vos galėjo eiti; tuo tarpu karininkai buvo vežami arkliais, jų kolūna užėmė visą vieškelio platumą. Mes turėjom iš kelio pasitraukti ir ėjom gelžkeliu. Mum atrodė kad dabar karas bus baigtas, nes po tiek daug belaisvių patekus rusams, vokiečiai ne-

galės laikyti frontą ilgai.

Po kelių valandų mes pasiekėm mano draugo Roberto Banevičiaus tėvų gražų vienkiemį. Jų duktė, 18 m. mergaitė, perskaitė brolio laiškus iš fronto. Jis rašė trumpai, bet man buvo malonu sužinoti kad jis dar gyvas. Mes buvom jo tėvų maloniai priimti ir pavaišinti.

Kitame jų ūkio name gyveno rusų tardytojas su šeima. Apie trečią valandą vakaro mes pamatėm juos kraunant į vežimus visus savo daiktus. Priėjęs paklausiau kame dalykas. Pamatęs mus du jaunuolius, barzdotas tardytojas įsakymo tonu liepė mus iš čia tuojaus pasitraukti kad nepatekti į vokiečių belaisvę. Tardytojas su šeima tuojaus išvažiavo Panevėžio link, neatsisveikinęs su namų šeimnininkais. Čia buvo viskas tyku ir ramu. Pavakare pasirodė kieme rusų kazokas. Jis liepė mum tupjauš iš čia pasitraukti ir pranešė kad čia tuojaus už miško buvo nušautas vokiečių kareivis ir kad kiekvienu momentu gali vokiečiai pradėti puolimą.

Mes čia nematėm jokio pavojaus ir nemanėm tuojaus pasitraukti. Mum atrodė kad kazokas mus tik gąsdina. Nutarėm nušautą vokiečių pamatyti ir niekam nepranešus išėjom per krūmus gelžkelio link. Gal porą šimtų žingsnių paėjus mus sustabdė ginkluotas rusų kareivis ir liepė mum eiti pirmyn nieko neklausdamas. Jau visai temo kada mes priėjom apkasus kur rusų kareiviai atsiklaupę ant kelių laukia vokiečių puolimą. Po valandėlės atėjo rusų karininkas ir pradėjo mus klausinėti ir pavadino mus vokiečių špijonais. Mes aiškinom jam kas mes esam bet jis netikėjo ir pareikalavo iš mūsų dokumentų, bet mes juos buvom palikę mūsų švarkų kišenėse kur buvom apsisotję svečiuose. Tas karininkas kur tai dingo apkasuose. Tuo tarpu užėjo baisi audra; perkūnai ir žaibai draskėsi padangėje, apšviesdami apkasus, lietus pylė ant mūsų be sustojimo. Buvo baugu kad vokiečiai įsiveržė į apkasus užmuš mus durtuvais ir mes be ginklių negalėsim nuo jų apsiginti...

Po kiek laiko audra aprimo ir atėjo tas pats karininkas su kareiviu, paėmė iš mūsų šeimnininko adresą ir išsiuntė kareivį atnešti mūsų dokumentus. Mes šlapi apkasuose laukėm kareivio grįžtant ir apie antrą valandą ryto grįžo kareivis kartu su mūsų šeimnininku ir atnešė mūsų dokumentus. Tada karininkas mus atleido ir mes grįžom gyvi, tik labai suvargę. Mum buvo baisi gėda prieš mūsų gerus šeimnininkus. Sąžinė mus graužė ir mes negalėjom užmigti. Anksti rytą, išgėrę arbatos, užkandę dešrų, išvykom į Panevėžį. Visais keliais traukėsi per visą raktį rusų kariuomenės dalis. Panevėžys buvo pradėtas evakuoti, visomis gatvėmis ėjo

**SOC. NACIONAL DE AUTOMOVEIS
E PEÇAS Ltda**

A. SLIESORAITIS — G. BAČELIS

RUA JOÃO PESSOA, 261, — SANTOS TEL. 35-3721

į rytus pėstininkai, artilerija, gurguolių vežimai, kavalerija ir vieni kitiem trukdė kelią; susitikus gatvių kryžkelėj, vieni kitų reikalavo praleisti pirmyn, kiloginčiai ir grąšinimai kardais. Aš dar užėjau pas mano mokyklės draugo tėvus, Indriulaičius, sužinoti jų sūnaus likimą; jis buvo savanoriu išėjęs į karą, jo tėvas, žilas senelis, man perskaitė caro dukters Tatianos laišką, kuri slaugė sužeistus kareivius Petrapiliaus ligoninėse. Ji rašė maždaug taip: "Pranešu kad Jūsų sūnus, (vardo nepamenu) Indriulaitis, mirė sužeistas vokiečių kulkosvaidžio kulka į nugarkaulį. Jam buvo padaryta operacija, bet jis neatlaikė ir mirė ant mano rankų. Jis, savanoris, narsiai gynė savo tėvynę ir už ją padėjo galvą. Garbė Jums tėvams, kad užauginot tokį naršuolį. Tegul Dievas Jums padeda ištvėringai pergyventi tą sunkią valandą. Tatiana (caro dukterė)".

Ta pergyventa naktis apkasuose ir laiškas dėl mano draugo likimo galutinai atėmė man norą stoti savanoriu į Rusijos kariuomenę. Tą pačią dieną aš grįžau pėsčias į tėviškę. Čia buvo viskas ramu. Atsikėlęs anksti rytą išgirdau už miško kulkosvaidžių šaudimą ir nieko nelaukdamas atsisveikinau su tėvais, mano jaunesniu broliu ir sesere. Išvykau visai kitu keliu per Pompėnų į Panevėžį kur buvo dar rusai ir įlindau į traukinį. Buvo man nejauku palikti Lietuvą. Pasiekus traukiniu Kupiškio stotį, aš palikau traukinį. Netoli stoties lauke buvo susibūrę daug lietuvių pabėgėlių iš Suvalkijos su visu savo turtu. Jie buvo ūkininkai iš kaimų ir nemokėjo rusų kalbos. Aš kartu su jais pernakvojau atvirame lauke. Danguje žibėjo tūkstančiai žvaigždžių; verkė pabėgėlių vaikai ir man buvo liūdna ne tik dėl savęs, bet ir dėl tų vargšų pabėgėlių. Iš ryto priėjo vienas lietuvis ir prašė man padėti jam įteikti rekvizicijos komisijai dvi karves. Aš sutikau tam lietuviui padėti ir kartu su juo atėjom į rekvizicijos punktą. Jo vaikai atvedė dvi karves. Žandaras apžiūrėjęs karves paklausė kas jų savininkas. Lietuvis atsiliepė: "Aš". Jis rusiškai paklausė kiek jis nori už tas karves. Lietuvis, nemokėdamas rusiškai, nežinojo kaip atsakyti. Tada aš norėjau perkalbėti, bet karininkas piktai į mane pažiūrėjo ir pasakė kad jam perkalbėtojas nereikalingas. Tam lietuviui aš

nieko daugiau padėti negalėjau. Žandaras įpykęs jį koliojo kiek tik rusiškų koliojimo žodžių žinojo. Pav.: "Tu praiektas lietuvis, tiek daug laiko po rusų globa gyveni ir dar neišmokai rusų kalbos". ir t.t. Galų gale raštininkas įteikė jam parašytą kvitą. Jis pasirašė ir pridėjo antspaudą. Vargšas žmogelis niekad tų pinigų negavo, aišku.

Atėjus iš Panevėžio traukiniui, aš išvažiavau į Daugpilį kur sutikau daug pažįstamų pabėgėlių: Joniškėlio žemės ūkio mokyklos inspektorių, Šiaulių kursų mokytojus ir Joną Šimaliūną, kuris man patarė vykti su juo į Minską. Ten yra lenkų dvarponių sąjungos centras pasitraukęs iš Varšuvos ir kad per rekomendaciją mūsų buvusių kursų mokytojų, mes galėsime gauti tarnystę. Aš sutikau su jo patarimu ir mes išvykom į Minską kur aš gavau gerą tarnystę lenkų ūkininkų sindikate. Daugiau aš su Jonu Šimaliūnu nesusitikau, tik girdėjau kad jis apsivedė su Charkovo Gubernatoriaus dukterim. Ar tai tiesa ar gandai, nežinau.

SIELOVADOS TARYBA

Išsteigta Sielovados Taryba (liepos 2, 1988 Toronte) ateina Vyskupui Baltakui į talką įvairiais pastoraciniais klausimais.

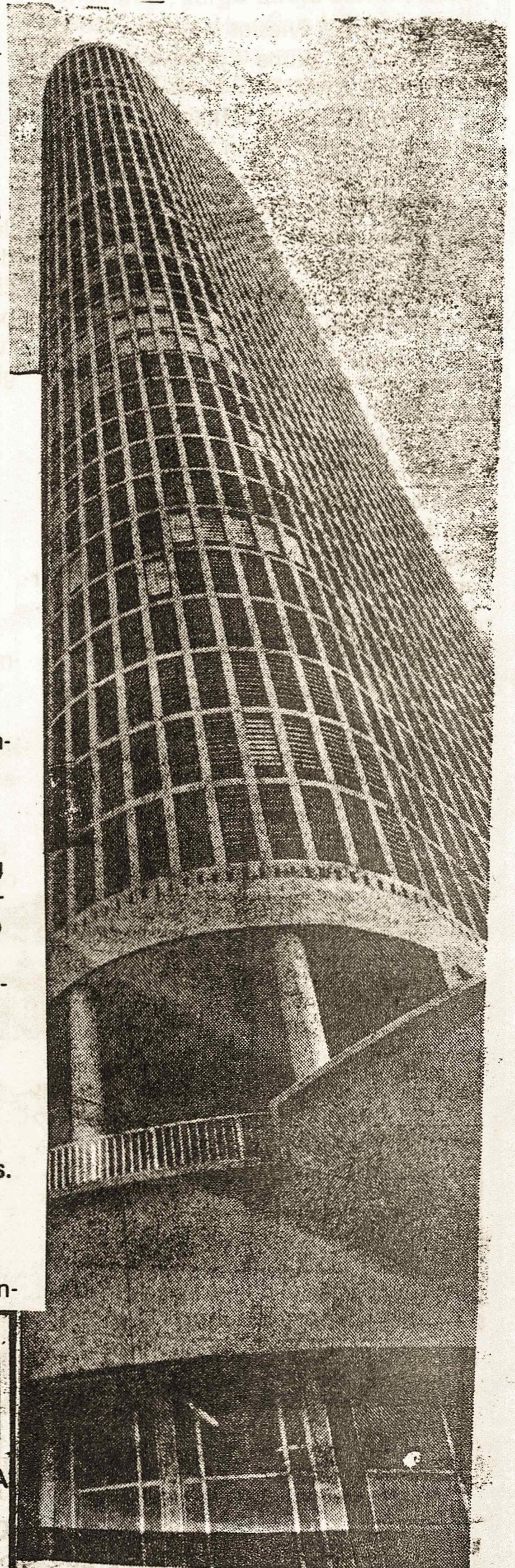
Sielovados Taryba atkreipė dėmesį į devynis klausimus, kurie šiuo laiku lietuviams yra svarbiausi: jaunos šeimos, suaugusiųjų tolimesnis dvasinis ugdymas, pašaukimai ir diakonatas, informacija, liturgija, šv. Raštas, ekumeniniai ryšiai ir finansai.

Jau Toronto pasitarime kai kuriose srityse buvo padaryta konkrečių išvadų bei pasiūlymų, o kitom sritim dar organizuojama veikimo pagrindas. Įvykusio liepos mėnesio posėdžio metu, būrelis dalyvių pasižadėjo greitu laiku parūpinti medžiagos suaugusiųjų tolimesniam dvasiniam ugdymui, kuri tiktų įvairiais atvejais.

Nereikėjo ilgai laukti. Vyskupo Baltakio raštinėj jau guli naujai ADVENTO proga paruoštas 4 temų konspektas. Šis konspektas lengvai suprantamas ir prieinamas privačiam naudojimui, mažom grupelėm, organizacijom ar net visai parapijai (kaip kad praveda Toron-

te Prisiikėlimo parapija).

Taip kaip ruošiantis krikščionybės jubiliejui buvo įsisteigę maži būreliai, kurie savo tarpe, ar parapijos rėmuose ar organizacijų užnugaryje pravedė seminarus, taip ir dabar, raginam visus atkreipti dėmesį į šį naujai paruoštą konspektą. Norint įsigyti šią medžiagą prašome kreiptis Vyskupo Baltakio reikalų vedėjos adresu: ICC RT 21, Putnam, CT 06260.

Edificio Itália,

ANGIE
GIRCKUS & CIA. LTDA.
 CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA
 MODAS
 Rua Solon, 773 - Fone: 221-6377 - Bom Retiro
 CEP 01127 - São Paulo - Capital

Haina Mošinskienė

JIS, MYLĖJO GYVENIMĄ ŠIRDIMI

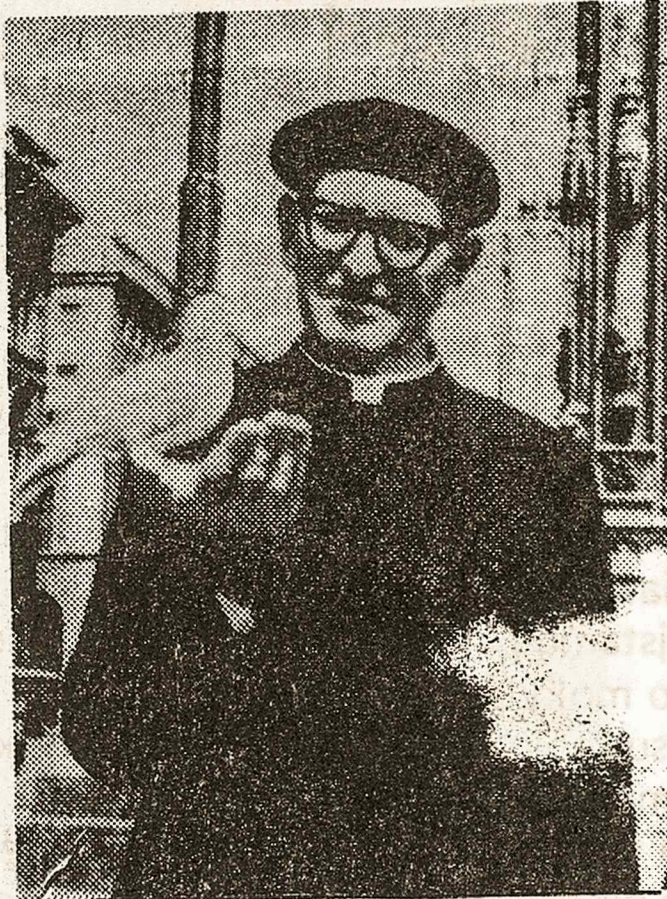
(A.A. Mons. Aleksandro Armino
80-mečiui atžymėti)

Po sunkiu juodo marmuro akmeniu ilsisi jau 13-ka metų brangūs palikai didžiojo poeto ir brolio Kristuje prelato Aleksandro Venancijaus Armino, Mauá parapijos kūrėjo ir klebono. Lietuviams Brazilijoje ypač ankstyvesnei kartai, jis buvo priebėga ir jungtis.

Prisiminimui šviesios Velionio asmenybės gal sugrįžkime į praeitį. ALEKSANDRAS ARMINAS gimė 1908 metų gruodžio 2 dieną Ožkabalių kaime, Vilkaviškio valsč. Iš ten buvo kilęs ir Aleksandro tėvas Jonas. Motina buvo Ona Brazytė, vyskupo P. Brazio puseserė, atitekėjusi į Ožkabalius nuo Keturvaikių. "Aušros" laikų poetas Pranas Arminas buvo tolimas jų giminytis. Šeima buvo didelė: trys sūnūs – Aleksandras, Albinas, Augustinas ir keturios dukterys – Ona, Anelė, Evusėlė, Justinukė. Vaikai dirbo ūkyje. Iš sūnų į kunigus išėjo ir Albinas. Aleksandras buvo iš vaikų vyriausias. Jo gyvenimo pradžia buvo sunki. Jau būdamas 10 metų, arė žemę, dirbo ją, augino duoną savo jaunesiems broliukams ir sesutėms. Be arimo, neišsiliko ir nuo kitų ūkio darbų. Kurisdavo rugius, šienuodavo, taisydavo visokius namų padargus, nes buvo nagingas.

Anksti ryškėjo ir kiti Aleksandro gabumai. Mokėjo čigoniskai ir susišnekėdavo jų kalba. Mokėjo ir žydiškai. O iš rabino, kurio vaikus mokė, būdamas Vilkaviškio "Žiburio" gimnazijoje, pramoko ir hebrajų kalbos. Vėliau kalbėjo vokiškai, lenkiškai, rusiškai, prancūziškai ir portugališkai. Žinoma ir iotyniškai. – taip pasakojo apie jį geriausias jo ankstyvos jaunystės draugas.

Į "Žiburio" gimnaziją įstojo 1921 m. Vilkaviškyje. Priklausė ateitininkams, skautams, šauliams. Jo bendraklasiai jį prisimena, kaip vieną gabiausių mokinių. "Aleksandras Arminas buvo didelis grožio ir gamtos mėgėjas. Netoli nuo Vilkaviškio yra Osijos miškelis, kurį jaunuolis mėgo lankyti. Miškelis su savo pušėlėmis ir sidabro naktimis giliai įsmigo jo širdin..." Vėliau tie įspūdžiai atskambėjo poeto kūryboje, didžiąjame ilgesy.

Poetas Venancijus Ališas
(1908.XII.2 – 1975.VI.6)

Jo paties žodžiais tariant: "Viską atiduočiau, ką tik turiu, jei dar kartą galėčiau sugrįžti į tas dienas, į ta naktį, į tu pačių draugų būrį, dar kartą pamatyti tuos laukus ir mišką, ant kurių taip lygiai lygiai liejosi baltas sidabras mėnuiio".

1927 m. jis baigė Vilkaviškio gimnaziją. Draugams buvo didelė staigmena, kai Aleksandras įstojo į kunigų seminariją, kuri tada buvo Gižų bažnytkaimy. Prel. Lado Tulabos atsiminimuose:

"Gabumais A. Arminas buvo vienas iš pranašiausių seminaristų. Buvo kalbama, kad Aleksandras ir Antanas Maceina buvusios dvi žvaigždės Gižų seminarijoje. Aleksandras buvo švelnus ir jautrus, kuklus ir draugiškas, bet nusistatyme tvirtas ir atkaklus. Jo dideli gabumai jam leido dalį laiko pašvęsti pašalinėms studijoms ir poezijai. Kurdavo daugiausia naktimis.

Savo kurse buvo visa gaiva aukštesnis – ūgiu ir gabumais – už visus. Baigiamuosius egzaminus išlaikė aukščiausiais pažymiais pirmiau visų. Pašventintas kunigu 1931 m. gruodžio m. 6 d.

Buvo laukta, kad vyskupas kun. A. Arminą siųs aukštesnėms studijoms į Romą. Deja vyskupijos kurija nebuvo tam linkusi, nes atsirasdavo jaunų kunigų, kurie savo lėšomis vykdavo į užsienį Arminas šitai skaudžiai išgyveno. Jo apsisprendimą vykdyti į Braziliją lėmė anas apsilvylimas, kurį jis išgyveno, negalėdamas eiti aukštesnių studijų, kai jautėsi esąs tam Dievo apdovanotas".

Brazilijon kun. A. Arminas atvyko 1937 m. kovo mėnesį. Pagrindinis akstinas buvo noras padėti sielovadoje toli Pietų Amerikon nukiydusiems lietuviams, ypač draugo kun. Pijaus Ragažinsko, vienas metais anksčiau atvykusio, paskatinimas: "Kai buvau pasiruošęs vyksti P. Amerikon lietuvių emigrantų tarpe dirbti, ir Venancijų Ališą mėginiau gundyti. Pirmaeilis kelionės tikslas – lietuviams taikinti svetimoj padangėj, kur darbas pradžioj buvo sunkus. Bet jaunystė... vietos egzotika, Pietų Kryžiaus padangė viliojo. Daugiau įspūdžių, pergyvenimų, turėjo įtakos ir pasikalbėjimai su prof. K. Pakštu. Ypač, kad tuo metu nė viena lietuvių vienuolių kongregacija nesutiko siųsti savo žmonių P. Amerikon".

Darbas buvo tikrai neiengvas. Kun. A. Arminas iankė lietuvius kiek pasiekdamas visuose didesniuose ir mažesniuose miestuose, nuo šiaurės iki pietų Brazilijos. S. Paulyje padėjo ir lietuviško savaitraščio leidime. Šalia darbo parapijoje, užmezgė ryšius su brazilų rašytojais ir jų draugijomis. Artimai buvo susidraugavęs su žymiu poetu Guilherme de Almeida ir pats kūrė. Rašydavo nakčia, kada viskas nurimdavo ir mintimis skrido į Lietuvą...

Apie jo sielovados darbus daugeliui jau yra žinoma. Nemirtingą paminklą pats sau pasistatė Mauá industriainiame centre su keliais šimtais tūkstančių gyventojų. Mauá neturėjo bažnyčios. Kun. Arminas panaudojęs visus savo administracinius ir visuomeninius gabumus, tapo miesto ir Vyskupijos įžymybe. "Per kelerius metus Mauá miestas, ant aukštos kalvos puošė graži, erdvi parapijos bažnyčia ir klebonija, viduje išklotos įvairiaspalviais Brazilijos akmenimis".

Įki paskutinio atodūšio jis rūpinosi savo parapijiečių gerbūvį pagerinti, juos organizuodamas, steigdamas įvairius kursus jaunimui ir t.t. Jo triūsas buvo įvertintas: buvo paskirtas naujai įkurtos Santo André vyskupijos pirmuoju kanoniku ir prelatu, o miesto taryba jį pakėlė į Mauá garbės piliečius.

Neilgai jam teko džiaugtis savo darbais ir garbe. Nuovargis pakirtė širdį ir 1975 m. birželio 6 d. užmigo Amžinybėje.

Minėdami gruodžio m. 2 d. jo 80-meį, susimąstykime, kaip džiaugtusi jis šiandieną drauge su visa Lietuva naujiems vėjams nešant vilties sparnais laisvės varpo gausmą... Kas žino, o gal jis ten Amžinos šviesos rūmuose, drauge su angelais ir serafinais gieda padėkos Aleliuja. Ir mus kviečia į save:

"Tik ateik ir vėi būsi mano svety
Pasitiksiu tave tarp blandžios tylumos
Kai aušra savo rūmų duris pradarys,
O ranka iš kapų žiedų puokšte pamos".

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP – PIZZA – QUEIJOS – FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS – MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 – Bom Retiro – Tel. 223-2333

PRANCIŠKOS IR JURGIO GARŠKŲ AUKSINIS GYVENIMO DERLIUS

Lapkričio 19 dienos vakarą, Lietuvių Sąjungos Brazilijoje rūmai prisipildė gausios rinktinių svečių publikos. Proga buvo ne paprasta, bet ypatingas jubiliejus: **PRANCIŠKOS IR JURGIO GARŠKŲ** auksinė vedybų sukaktis.

Cerimonija negalėjo būti iškilmingesnė: ant scenos buvo prirengtas skoningai išpuoštas altorius su gėlėmis ir žvakėmis. Lydimi vestuvinio maršo, dukters, žento ir anūkių ten užžengė Pranciška ir Jurgis atnaujinti savo vedybinius pažadus, užimti vienas kitam naujai pašventintus aukso žiedus ir gauti dar vieną palaiminimą sveikatai ir tolimesniam ilgam ir gražiam gyvenimui. Trumpas religines cerimonijas atliko kun. Petras Rukšys.

Kaip gausus gyvenimo metų skaičius prabėgo nuo gautojo šliūbo per Prel. Pijaus Ragaižinsko rankas V. Zelinos bažnyčioje, taip buvo gausu skaičiumi gerimų ir valgių povestuvinėje puotoje. Svečių buvo net iš tolimesnių miestų ir vietovių, ypač policijos karininkų.

JURGIS GARŠKA savo gyvenimą pradėjo Obeliuose, prie Rokiškio. Brazilijon atvyko 1927 metais ir vos po trijų mėnesių buvo priimtas į miesto policijos eiles. Gabus ir sąžiningas tarnautojas greit pradėjo kilti policijos karjeroje: viršila, puskarininkis ir baigė kapitono laipsniu.

PRANCIŠKA MAŽEITYTĖ iš Lazdijų Šventazerio, taip pat atvyko Brazilijon su tėvais 1927 metais, bet į kавos ūkį S. Paulo estado gilumoj. Po kelių metų nusipirko savo ūkelį cukrinių nendrių auginimui. Visgi didmiesčio gyvenimas juos traukė, tai palikę žemę, 1937 metais atvyko Mokon. Čia Pranciška susipažino su Jurgiu ir juodu, po metų sukūrė naują šeimą.

Garškos užaugino ir išauklėjo gražią ir gabią dukterį Aldą Mariją. Ji ištekėjo

Garškos užaugino ir išauklėjo gražią ir gabią dukterį Aldą Mariją. Ji ištekėjo

GARŠKŲ ŠEIMA prie sukaktuvinio torto stalo. Iš kairės: anūké Danielle, žentas Dorivai, jubiliečiai Pranciška ir Jurgis, duktė Alda ir anūkas Jorge

Nuotrauka: Petro Rukšio

už advokato ir "Caixa Beneficiente da Policia Militar" administratoriaus Dorival Martins Pinheiro. Alda yra daktarė – pediatrė ir dirba Tatuapé vaikų ligoninėje bei turi savo konsultoriją – kabinetą Paes de Barros avenidoj nr. 332. Anūkas Jorge jau baigė gimnaziją, o Danielle taip pat greit ją baigs. Abu anūkai geri sportininkai – plaukikai.

Pranciškos ir Jurgio gyvenimas Brazilijoje yra tampriai susisietęs su kolonijos lietuvių gyvenimu. Pirmiausia, būdamas policininku, Jurgis turėjo užsiimti savo tautiečiais nemokančiais kalbos ir vietinių įpročių bei įstatymų. Pagalba būdavo visokeriopa: būti vertėju, rasti darbą, aiškintis su policija nelaimėse, išvaduoti iš daboklės... Kai prasidėjo lietuviškų mokyklų statymas Jurgis visur dalyvavo su darbu ir kompetencija. Daug metų ėjo mokyklų administratoriaus pareigas. Pokario metu su žmona gyvai dalyvavo Sąjungos veikloje ir sutvarkė Sąjungoje esamas knygas padarydami gražią biblioteką.

Pranciška ir Jurgis Garškos dar atrodo jaunatviškai ir yra neblogos sveikatos, taigi ir nemano pasitraukti užpečkin iš lietuviško darbo. Jie dar piini gražių sumanymų ir svajonių. Malonu, kad žmonės suaukę tokio amžiaus dar jaučiasi jaunatviškai ir nepasiduoda nuovargiui ar aimanom.

Sveikiname Prancišką ir Jurgį Garškas gražiai sulaukus auksinio vedybų jubiliejaus ir linkime daug laimės bei geros sveikatos. Sveikiname ir visą Garškų šeimą už tokią gražią šventę. Ypatingo dėmesio verta duktė Alda už puikų šeiminkavimą ir žentą Dorivai, kuris lietuvių tarpe jautėsi kaip tarp savųjų. Geroj šeimoj visi jaučiasi kaip namie.

P.R.

MŪSŲ ŽINIOS

KELSIM LIETUVOS TRISPALVĘ SĀO PAULO DANGORAIŽY?

"Italijos pastatas" su 43-čiam augšte įrengta "Italijos terase – Terraço Italia" yra vienas iškiliausių Sāo Paulo didmiesčio pasididžiavimo punktų. Tai turistų būtinai labkytina vieta ir svarbių kultūrinių susibūrimų centras. Čia vyksta ir įvairių mokslo meno, literatūros akademijų susirinkimai-posėdžiai.

Viena iš čia posėdžiaujančių yra Sāo Paulo Valstijos Istorijos Akademija (Academia Paulistana de História). Ji vieną kartą į mėnesį sušaukia savo narius ne tik gyvenančius didmiesty, o ir kituose Sāo Paulo Valstijos miestuose.

Svarbus ypač metuose paskutinis posėdis, kuris įvyks gruodžio 7 dieną. Tą dieną programoje numatyti keli punktai, kurių vienas išskirtinai liečia mus, lietuvius. "Vienbalsiai buvo priimtas į 'Academia Paulistana da Historia' garbės narius kun. Pranas Gavėnas, kaip pripažinimas ir įvertinimas jo darbo surišto su kultūra ir istorija", rašo šios Akademijos generalinis sekretorius, rašyt. Henrique Lošinskas Alves (pig. ML em português, Nr. 45-46, 1988.XI.24).

Europos Žurnalistu Bendruomenės CEJ (Communauté Européenne de Journalistes) narys-kūrėjas, Brazilijos Rašytojų Sąjungos UBE narys, Sāo Paulo Valstijos Organizacijos API narys, Sāo Paulo asmeninės lietuvių Šv. Kazimiero parapijos klebonas, Pietų Amerikos Lietuvių Kunigų vienybės pirmininkas, "kunigas, žurnalistas, istorikas, rašytojas, savaitraščio MŪSŲ LIETUVA laidos vedėjas, ypač pasireiškiantis garsinant Lietuvos vardą kitataučių tarpe", kaip rašo Henrique L. Alves. Tarp kita ko, visus Brazilijos vyskupu (385) apdovanojo Sibiro lietuvių maldaknyge (itališka laida) ir šv. Kazimiero biografija (portugališkai), įstengė įvesti į Brazilijos Vyskupu Konferencijos (CNBB) liturginį kalendorių "Maldos Dieną už Lietuvą (birželio 13 arba 14 dieną)", įstengė įstatydinti didžiausioj P Amerikos Marijos šventovėj, Aparecidoj, tautinį lietuvišką kryžių su Lietuvos kankinių prisiminimu...

"Sāo Paulo Valstijos Istorijos Akademijs jaučia garbę galėdama savin prijungti spindesį inteligencijos bei kultū-

PARDUODAME
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI

PRANCIŠKA ir JURGIS GARŠKOS

50 metų vedybinės sukakties proga (lapkričio 22 d.)

Širdingai sveikiname mielus sukaktuvininkus, linkime daug laimės, geros sveikatos ir gausios Dievo palaimos.
Širdingas ačiū už paramą lietuviškai spaudai.

Redakcija ir administracija

LIETUVIŲ KATALIKŲ ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS METINIS SUSIRINKIMAS

šaukiamas gruodžio mėnesio 11 dieną, 15 val. Jaunimo Namuose.

Programoje

Vaidybos pranešimai
Revizijos komisijos pranešimai
Balanso patvirtinimas
Naujos Valdybos ir Revizijos komisijos rinkimai
Kiti reikalai

Visi nariai kviečiami dalyvauti.

Aldona Černiauskaitė-Fernandes
Sekretorė

kun. Juozas Šeškevičius
pirmininkas

ros tokio asmens, kaip kun. Pr. Gavėnas, priimdama jį savo garbės nariu, suteikdama jam "Klio" – Istorijos deivės – medalį ir įtraukdama jį į savo narių sąrašą".

Oficialus jo įvedimas į Istorijos Akademiją įvyks gruodžio 7 dieną, 12 valandą, Terraço Italia dangoraižy, 43-čiam augšte, paskutiniam metų Akademijos posėdžiui susirenkant ne tik didmiesčio, o ir kitų Sāo Paulo vaistijos miestų akademikams.

Praėjusiam Akademijos posėdy lapkričio 8, kaip informuoja Akademijos biuletenis CLIO (Nr.80), Academia Paulistana da Historia pirmininkas prof. Alfredo João Rabaçal, baigdamas susirinkimą "convida a todos, presentes e ausentes (taigi ir per biuletinį), para comparecerem à reunião-almoço no dia 7 (sete) de dezembro, oportunidade em que o pe. Francisco Gavėnas serā empossado na Academia".

"Jo įvedimas į Brazilų Istorijos Akademiją, – pabrėžia Henrique L. Alves, – tai prisistatymas Lietuvos tokioj institucijoj, kurios užduotis kelti Istorijos svarbą. Todėl visi Brazilijos lietuviai bei jų ainiai didžiuojasi šiuo laimėjimu".

Tad prasminga, kad kiek galima daugiau lietuvių dalyvautų. Ir galėtum iškiliausiam Sāo Paulo dangoraižy ne tik Lietuvos Trispalvę iškelti, o ir Tautos Himnā užtraukti. Juk istorinis įvykis.

LIETUVIS TEISĖJAS S. PAULE

Teisėjas ALBERTAS ANTANAS ŽVIRBLIS pradėjo darbą kaipo pagalbinis teisėjas kriminaliniame tribunoie.

Teisėjas A. Žvirblis jau užsisakė ML-va, o dukros nusipirko lietuviškų lipinėlių.

Sveikiname mielą teisėją atvykusį į S. Paulą naujose pareigose ir linkime Jam bei visai šeimai sėkmės ir laimės.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Alberto Antonio ŽVIRBLIS	Cz.4.500
Albertas MAGILA	Cz.5.000
Dr. Vitas KIAUŠAS	Cz.6.000
Vera SKURKEVIČIENĖ	Cz.7.000
Julia GALVĀO	Cz.4.500
Aniele DUTKUS	Cz.4.500
Petras MACEVIČIUS	Cz.2.500
Aldona KOJELAVIČIUS	Cz.4.500
Marijona GORAUSKIENĖ	Cz.4.500
Aleksas GRABAUSKAS	Cz.4.500
Vladas STEPONAITIS	Cz.5.000
Olga Vasiliauskas PINEDA MARCOS	Cz.4.500

PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUĖS-LITUANO
LITUANO-PORTUGUĖS
Kreiptis į šv. Kazimiero parapiją
Rua Juventus 28, Tel: 273-0338